

VERENIGINGSBLAD

1^e Kwartaal 2020

75 jaar Suske en Wiske

Colofon:**Secretariaat:**

De Philatelist Geleen

Rector Simonsstraat 10

6174 RK Sweikhuizen

 046 - 426 3888**Opgave adreswijzingen / nieuwe leden / opzeggingen:**

Tom Eijwoudt

Dr. Nolenslaan 9

6162 EV Geleen

 046-4748244**Website:** www.dephilatelistgeleen.nl**Email:** info@dephilatelistgeleen.nl

Opzeggingen van het lidmaatschap (schriftelijk) voor 1 november.

*De contributie bedraagt**€ 32,50 per jaar, inclusief abonnement "Filatelie"**€ 20,00 per jaar, exclusief abonnement "Filatelie"**Rekening: NL42 RABO 0170 7943 77**Maandelijksse bijeenkomst als regel 1^e zondag van de maand. Aanvang 10 uur.**Zaal open om 9.30 uur. K.B.O. Sociëteit St. Augustinus**(nabij de brandweerkazerne) Molenstraat 42 te Geleen*

Bestuur:

Voorzitter :	Wim Meens	 06 - 15150581
Penningmeester :	Tom Eijwoudt	 046 - 4748244
2 ^e Penningmeester	Harrie Vaasen	 046 - 4263086
Bibliotheek / Secretaris:	Vacant	
Public Relations (PR):	Vacant	
Redactie / Nieuwtjesdienst:	Wim Meens	 06 - 15150581
Veiling / Rondzendverkeer	Helmut Reisser	 0049-1749247758

Voorwoord van de voorzitter.

Geachte leden en lezers,

Het is meer dan een jaar geleden dat het laatste clubblad (3^e kwartaal 2018) verscheen. Vanwege langdurige ziekte mijnerzijds was het voor mij ondoenlijk om überhaupt tekst op papier te krijgen, laat staan om een heel clubblad samen te stellen. Vandaar dat er in het jaar 2019 geen clubblad van onze vereniging is verschenen. Ik ben nog steeds herstellende, maar het schrijven gaat alweer en met het verschijnen van dit clubblad ook het redactionele werk.

Zou dit jaar de 50^e jaargang van ons clubblad zijn, nu wordt dit 2021, het jaar dat we ons 90-jarig jubileum als postzegelvereniging gaan vieren.

De eerste gesprekken over het vieren van ons jubileum zijn binnen het bestuur al gevoerd en met de Commissie van Overleg van de Limburgse Filatelistenverenigingen (COLF) is afgesproken dat we de 55^e Limburgse Filatelie Dagen (LFD) gaan organiseren in het voorjaar van 2021 met een postzegelbeurs. Via onze website, onze ledenvergaderingen en via dit clubblad zullen we jullie dit jaar op de hoogte houden t.a.v. de verdere ontwikkelingen.

Ondanks mijn ziek zijn is er binnen het jaar 2019 genoeg gebeurd. De ledenvergaderingen hebben iedere maand, uitgezonderd de vakantiemaand augustus, plaatsgevonden met een gemiddelde aanwezigheid van 23 leden. Helaas zijn er ons ook leden ontvallen. Enkele hebben, vanwege hun hoge leeftijd en daarmee komende gebreken, hun lidmaatschap opgezegd. Ons lid Jan Martens uit Geleen is ons plotseling ontvallen door overlijden. Hier hebben we al bij stil gestaan. We hebben drie nieuwe leden mogen verwelkomen waarmee ons totale ledenaantal op dit moment op 46 leden staat.

Daarnaast zijn we in 2019 intenser gaan samenwerken met de postzegelvereniging in Sittard. We wisselden onze clubbladen al uit, maar afgelopen jaar heb ik diverse ledenbijeenkomsten van Sittard bijgewoond. Ook leden van Geleen zijn hier lid en dat is prima! Samen met Sittard en enkele leden vanuit de Maastrichtse Postzegelvereniging zijn we op zaterdag 9 november j.l. naar de Multilaterale in Luxemburg geweest. En ondanks het feit dat de beurs teleurstellend was; weinig stands, weinig handelaren, weinig bezoekers, hebben we een mooi tripje gehad.

Zeker om gezamenlijk iets te organiseren, maar ook Luxemburg-stad was mooi om te zien. Een nieuwe busreis zal er zeker komen, maar waarheen is nu nog ff de vraag.

In het najaar van 2018 had ik enkele ideeën t.a.v. het schrijven van artikelen voor dit clubblad. Nu een jaar later wordt ik een beetje ingehaald door de actualiteit. Heb ik eerder al artikelen over cartoons (60 jaar Smurfen) en cartoonisten (François Schuiten) geschreven, lag het dus niet direct voor de hand om gelijk weer een artikel over dit thema te schrijven. Maar 75 jaar Suske en Wiske is toch een mijlpaal die je niet langs kunt laten gaan. Bpost dacht hier hetzelfde over en geeft hier dan ook filatelistisch aandacht aan. Ik kon niet achter blijven, vandaar dat dit clubblad aan Suske, Wiske, Tante Sidonia, Lambik, Jerom en Schanulleke gewijd is.

Veel leesplezier toegewenst!

Wim Meens

Nefit houdt Nederland warm

Zeg ook ja tegen de Nefit HR-ketel

Een nieuwe verwarmingsketel? Kies dan voor de zekerheid van bewezen kwaliteit. Sinds de introductie van de HR-ketel kozen maar liefst twee van de drie eigenhuisbezitters voor Nefit. De Nefit EcomLine Excellent HR Combi-ketel, met een ingebouwde boiler van 25 liter, is niet voor niets 'Beste koop' volgens de Consumentenbond. Meer weten? Vraag ons om de gratis informatieve video

Wij adviseren

NEFIT

Korting € 15,- Korting

Sluit nu een onderhoudsabonnement af voor uw CV-ketel of CV/Combi-ketel, overleg deze advertentie en profiteer van € 15,- voordeel

CV SERVICE Zuid

verwarming - sanitair

24-uurs service

- Ook voor
- plaatsen van nieuwe ketel
 - vernieuwen waterleidingen
 - vernieuwen kranen
 - en alle werkzaamheden waar een ander niet voor komt

Lienaertsstraat 180 - 6164 GL GELEEN - 046 - 475 37 29 of 06 - 270 685 80

Harrie Vaasen zoekt omslag.

Van Nieuw Zeeland zoekt Harrie de cover van de jaarcollectie 2019. (zie bijgaande foto).

Wie heeft deze toevallig in huis?

De zegels mag u natuurlijk zelf houden!

Harrie Vaasen 06-51010207

Uw

APOTHEEK

ZUIDHOF

Winkelcentrum Zuidhof Geleen

Suske en Wiske: 75 jaar

(Bron: <http://suskeenwiske.ophetwww.net/> - https://nl.wikipedia.org/wiki/Suske_en_Wiske - <https://www.fameuzefanclub.nl/> - <http://www.stripspecialzaak.be/> - <https://www.stripschap.nl/>)

Willy Vandersteen, geboren op het Stuivenbergplein als Willebrord Jan Frans Maria Vandersteen, groeide op in de Antwerpse volkswijk De Seefhoek als zoon van een beeldhouwer/ornamentmaker. Zijn tekenaanleg en fantasie waren tijdens zijn kindertijd al opvallend. Terwijl hij avondlessen tekenen volgde aan de Antwerpse Academie voor Schone Kunsten hielp Vandersteen ook regelmatig zijn vader in diens werkatelier. Hij was zeker getalenteerd genoeg om in zijn voetsporen te treden. Toen in de jaren dertig de meer moderne en sobere architectuur van de art deco haar intrede deed, was de ornamentkunst plots uit de mode. Vandersteen besloot daarop timmerman te worden tot hij besloot dat decorateur meer iets voor hem was. Als etalageontwerper bij het Antwerpse warenhuis Innovation kreeg de jongeman op een dag de opdracht een model uit een Amerikaans modetijdschrift op een paneel over te tekenen. Vandersteen las het magazine eerst even door en stuitte toen per toeval op een artikel over strips. Het stuk boeide hem zo enorm dat hij besloot striptekenaar te worden.

Willy Vandersteen.

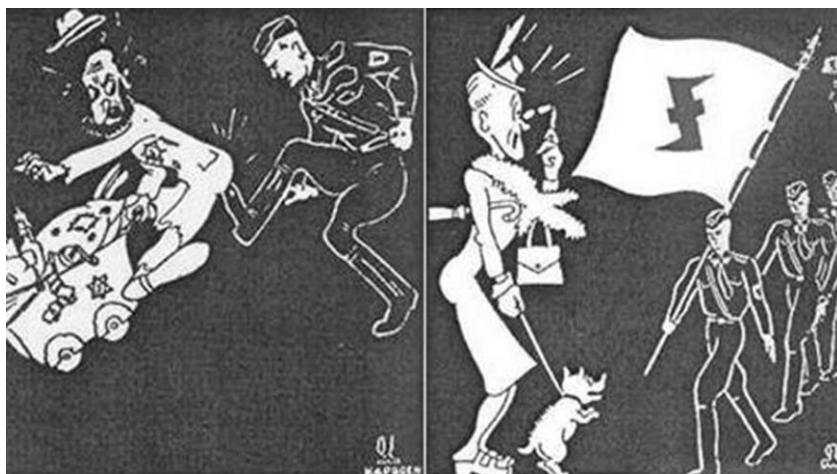
Vroege carrière

Onder het pseudoniem "Wil" tekende Vandersteen *De lollige avonturen van Pudifar* voor *Wonderland*, de kindereditie op woensdag van het blad "De Dag". Tijdens de bezetting waren alle Amerikaanse strips door de nazi's verboden en daarom was de hoofdredacteur blij met werk dat door een Vlaming getekend was. Omdat de nazi's echter mensen ronselden voor hun werkkampen moest Vandersteen een veiliger beroep zoeken. Via zijn schoonbroer vond hij een baan als grafiek-omzetter in een landbouw- en voedingsbedrijf, maar omdat dit zo'n saaie baan was begon hij uit verveling in de marges van de bladen te tekenen. Ook de wachtkamer en de personeels- en vergaderzalen mocht hij onder handen nemen. Zo kwam hij in contact met J. Meuwissen, een Nederlander die sinds 1936 het blad *Bravo!* uitgaf en op zoek was naar

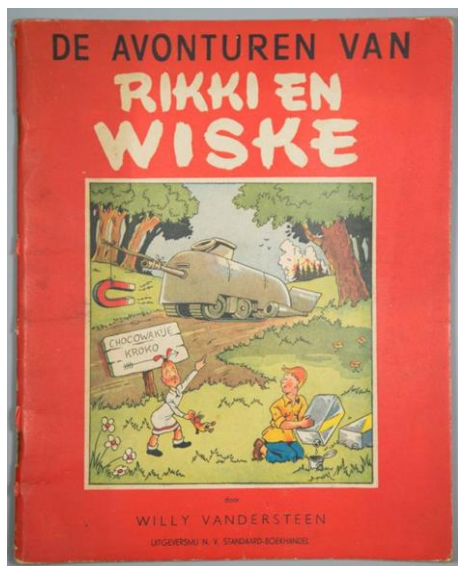
Vlaams en Nederlands tekentalent nu er geen Amerikaanse strips meer mochten worden gepubliceerd. Vandersteen mocht nu wekelijks een pagina vol tekenen rond *Sindbad de zeerover*, *Thor de holbewoner* en *Lancelot*. Het waren stuk voor stuk erg onbeholpen, maar charmante strips die de lezers wel op de lachspieren werkten.

Tweede Wereldoorlog

Toen de Tweede Wereldoorlog uitbrak, was Willy Vandersteen 27 jaar en een volwassen man. Om zijn geld te verdienen, publiceerde hij heel wat spotprenten. Vandersteen werkte onder de schuilnaam of pseudoniem Kaproen mee aan cartoons voor magazines die collaboreerden met de Duitsers. Een duidelijk voorbeeld van een antisemitische spotprent van Kaproen is te zien op de website van het televisieprogramma EenVandaag, waar men een viertal oorlogsspotprenten kan zien, getekend door Willy Vandersteen. Onder andere de tekening waar hij een Dietsche soldaat afbeeldt die een karikatuur van een Joodse man met gekromde neus buiten schopt. Het zijn illustraties in een brochure ter gelegenheid van een mars van 12000 Dietsche soldaten te Brussel in 1942, de Reimond Tollenaere Mars. Pas na zijn overlijden, 28 augustus 1990, kwam men erachter dat Vandersteen de pseudoniem Kaproen was geweest. En dus verantwoordelijk voor deze prenten.

Dietsche soldaten in de bewuste spotprent van "Kaproen", alias van Vandersteen. De Dietsche Militie - Zwarte Brigade (DM-ZB) was een Vlaamse organisatie van nazigezinde militanten binnen het Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV), actief van 1941 tot 1944. En Tante Sidonia die al van zich doet spreken?

Eerste album, eerste druk, 1946

Op een dag liep Vandersteen, op de vlucht tijdens een bombardement op Antwerpen, een oude scoutsvriend tegen het lijf. Deze was inmiddels uitgever geworden en vroeg Vandersteen of hij voor hem een heel stripalbum kon tekenen. In een week tijd tekende Vandersteen het album *Piwo, het houten paard*. Het boek zou pas later verschijnen uit papiergebrek, maar Vandersteen werd wel betaald en kreeg de opdracht nog twee titels bij elkaar te tekenen, wat hij ook prompt deed. Een andere scoutskamerad van Vandersteen was drukker geworden en zocht hem op met de vraag of hij niet enkele jeugdverhalen kon tekenen voor hem. Er volgden 4 kleurrijke boekjes; *Zoo ik een Indiaantje was*, *Zoo ik een Eskimootje was*, *Zoo ik een Zeerovertje was* en *Zoo ik een Riddertje was*. De verhalen werden door Casterman in het Frans vertaald.

Met de ervaringen die hij nu had opgedaan trok Vandersteen in 1944 naar de Standaard Uitgeverij met een nieuw stripverhaal rond twee nieuwe figuren; Rikki en Wiske. Naar Amerikaans voorbeeld wilde hij zijn strips in de krant laten verschijnen opdat ze zo een vast publiek zouden vinden. Het duurde een jaar vooraleer de uitgever de tijd rijp achtte om het verhaal uit te geven. Op 30 maart 1945 was de strip *De avonturen van Rikki en Wiske* voor het eerst in de krant *De Nieuwe Standaard* te lezen tot en met 15 december 1945. Een jaar later zou het album verschijnen en als eerste deel gaan gelden van de Suske en Wiske reeks. Vandersteen was echter niet gelukkig met dat eerste avontuur. De naam "Rikki" was hem niet volks genoeg en bovendien was de manier waarop hij getekend was te veel op *Kuifje* geïnspireerd. Rikki was daarbovenop Wiskes oudere tienerbroer, terwijl Vandersteen Wiske liever een jongen die even oud als zij was als tegenspeler gaf. Zo verscheen Suske ten tonele in het tweede verhaal *Op het eiland Amoras*.

Een vallende tante Sidonia uit Rikki en Wiske.

januari 1947 als eerste album in de zogenaamde Vlaamse ongekleurde reeks uitgegeven en werd meteen goed verkocht. In het laatste nummer van *Le Petit Monde* in 1947 verscheen de eerste aflevering van *Le Singe Volant* (De vliegende aap). Suske en Wiske heten hier Riri et Miette (later zijn ze "Bob et Bobette" gaan heten). Het was hun eerste verschijning in het Frans.

De Suske en Wiske-verhalen werden al spoedig uitermate populair. Vandersteen doorspekte zijn verhalen met humor die varieerde van absurde grappen en running gags, woordspelingen tot moppen boekachtige grappen. Soms werden er ook letterlijk moppen geciteerd. Met name in de beginjaren van de strip verwees Vandersteen regelmatig naar de actualiteit, een formule die in de kranten natuurlijk op dat moment perfect werkte, maar ook snel weer gedateerd raakte wanneer de verhalen eenmaal in albumvorm waren uitgegeven. Hierom verdween de actuele humor snel uit de reeks, hoewel de strip altijd een sterk maatschappijkritische ondertoon heeft gehouden.

Wiske met Suske als schaduw. Suske wordt in het tweede album "Op het eiland Amoras" pas geïntroduceerd.

Suske en Wiske werden zo'n succes dat mensen alleen de kranten kochten om de strips. Toen Vandersteen in 1947 naar de krant *De Standaard* overstapte, volgden zo'n 250 abonnees hem op de voet.

Ook andere kranten moesten nu hun eigen strips hebben om de concurrentie met *De Standaard* aan te kunnen. Zo maakte Vandersteen de weg vrij voor Marc Sleen, Jef Nys en vele andere striptekenaars in Vlaanderen. Lambik zou in 1947 zijn opwachting maken in *De sprietatoom*, Jerom in *De dolle musketiers* (1952) en booswicht Krimson in *Het rijmende paard* (1962). De teletijdmachine werd voor het eerst gebruikt in *De tuf-tuf-club* (1952).

Suske en Wiske gerestyled.

In 1948 werd Vandersteen door Hergé, de bedenker en schrijver van onder meer *Kuifje*, gevraagd om de verhalen van Suske en Wiske ook in het weekblad *Kuifje* te publiceren. De Nederlandstalige editie van dit blad verkocht namelijk niet zo goed als de Franstalige, en daarom wilde Hergé de populairste Vlaamse strip tekenaar aannemen. Hergé wilde dat Vandersteen een meer gladde professionele stijl hanteerde die bij de rest van het

blad paste zien de figuren er heel anders en minder volks uit dan in de krantenstrips uit die dagen. Alles was technisch knapper getekend, Wiske kreeg een ander kapsel en werd net als Suske meer een tiener dan een kind, Lambik werd minder dom en allemaal hadden ze een veel gespierder uiterlijk. Tante Sidonia, professor Barabas en Jerom kwamen in deze reeks niet voor. De scenario's werden realistischer en de absurde en fantastische elementen verdwenen bijna volledig. De verhalen uit deze befaamde blauwe reeks worden gezien als enkele van de beste die Vandersteen ooit tekende: *Het Spaanse spook*, *De bronzen sleutel*, *De Tartaarse helm*, *De schat van Beersel*, *Het geheim van de gladiatoren*, *De gezanten van Mars*, *De groene splinter* en *Het gouden paard*. *Het Spaanse spook* werd niet zoals de andere verhalen in de blauwe reeks uitgegeven met een blauwe omranding, maar met een tekening die de gehele voorpagina vulde. Om die reden kreeg het in de blauwe reeks niet nummer 1, maar nummer 0. *Het gouden paard* (1958-59) is het laatste verhaal dat Vandersteen voltooide voor *Kuifje*. Het is in de oorspronkelijke blauwe reeks nooit in albumvorm uitgekomen. Wel werd dit verhaal ruim tien jaar later in verkorte vorm opgenomen in de rode reeks.

De hoge eisen die Hergé aan Vandersteens tekenstijl stelde zouden de tekenstijl van zijn krantenstrips later ook veranderen. In de plaats van de cartooneske vroege stijl kwam de ligne clairestijl, de klare lijn, een tekenstijl die Hergé voor Kuifje gebruikte. Vandersteen zou slechts de acht hier boven benoemde Suske en Wiske-verhalen tekenen voor het blad. Daarna kreeg hij onenigheid met Hergé, waarop hij stopte met het werken aan verhalen voor *Kuifje*.

Dat Vandersteen stopte met het maken van verhalen voor *Kuifje* had meerdere redenen. Vandersteen en Hergé hadden inmiddels onenigheid, en Vandersteen was zelf wat uitgekeken geraakt op de Suske en Wiske-verhalen die hij voor Hergé moest maken. Inmiddels was hij gestart met zijn eigen stripstudio Vandersteen. En verder was hij nu druk bezig met het opstarten van nieuwe succesvolle series. In de beginperiode verzorgde Vandersteen zowel het scenario als de tekeningen en ook inktte hij de verhalen zelf. Het inktten was de eerste taak die hij zou overlaten aan iemand anders. Vanaf ca. 1960 raakte Vandersteen gaandeweg steeds minder persoonlijk betrokken bij de totstandkoming van de Suske en Wiske-verhalen, mede omdat hij zich op het maken van andere strips (zoals Bessy en De Rode Ridder) ging richten.

In de 5 velletjes reeks 100jr Vandersteen, hier het velletje met de andere stripverhalen die Willy Vandersteen bedacht heeft. Op de andere bladzijde een opsomming.

Hieronder een opsomming van stripreeksen die hij bedacht en getekend heeft.

- *Piwo, het houten paard*, 1943-1946
- *Suske en Wiske*, 1945-1974
- *De familie Snoek*, 1945-1972
- *De vrolijke bengels*, 1946-1954
- *Tijl Uilenspiegel*, 1951-1955
- *Bessy*, vanaf 1952
- *De avonturen van Judi*, 1953-1963
- *'t Prinske*, 1953-1959
- *Het plezante circus*, vanaf 1954
- *De grappen van Lambik*, 1954-1963
- *De lustige zwervers*, 1958-1960
- *De Rode Ridder*, 1959-1964
- *Jerom*, vanaf 1960
- *Karl May* (Ook bekend als "Old Shatterhand"), 1962-1985
- *Biggles*, 1965-1970
- *Safari*, 1969-1974
- *Robert en Bertrand*, 1972-1984
- *Pats*, 1974-1977
- *Tits*, 1977-1986
- *De Geuzen*, 1985-1990
- *Schanulleke*, vanaf 1986

De verhalen van Suske en Wiske werden vanaf 1953 ten behoeve van de Nederlandse markt uitgegeven in de Hollandse Ongekleurde Reeks, parallel aan de Vlaamse ongekleurde reeks. De oorspronkelijk Vlaamse albums werden ontdaan van verschillende vlamismen. De verst strekkende gevolgen hiervan waren dat Schalulleke moest worden hernoemd in *Schabolleke* (later *Schanulleke*), en Jerom(meke) in de boeken *Jeroen(tje)* heette. De albums werden ongekleurd uitgegeven (per twee bladzijden afwisselend blauw en roodbruin). Vanaf 1959 kregen de nieuwe verhalen en enkele oude verhalen een steunkleur, zodat twee nieuwe reeksen begonnen: De Vlaamse tweekleurenreeks en de Hollandse tweekleurenreeks.

Voorbeeld van de ongekleurde reeks.

Nog later ontstonden de Gezamenlijke tweekleurenreeks en de Vierkleurenreeks, in de laatstgenoemde reeks werden de oude verhalen, ook die uit de blauwe reeks, opnieuw opgenomen. De hierboven genoemde reeksen worden gezamenlijk de Rode reeks genoemd.

De heruitgave van verhalen eindigde in 1974 met nr. 154: *Rikki en Wiske in Chocowakije*, het allereerste verhaal dat Willy Vandersteen in de Vlaamse ongekleurde reeks uitgaf. Sinds nr. 155, *De poezelige poes*, verschijnen dus alleen nieuwe verhalen. De enige uitzondering is album nr. 188, *De snoezige Snowijt*, waarin ook een ouder verhaal is opgenomen: *Het vliegende hart*. Eén oud Suske en Wiske-verhaal werd nooit in de vierkleurenreeks opgenomen en is enkel beschikbaar in de Strip Klassiek-reeks, de Suske en Wiske Klassiek-reeks en in het Familiestripboek uit 1995: *De gekalibreerde kwibus*. Ook de Suske en Wiske-verhalen die uit commerciële doeleinden werden getekend en exclusief voor een bepaald bedrijf, zoals *De gouden friet*, zijn niet in de vierkleurenreeks opgenomen.

Hieronder een overzicht van de diverse reeksen in de loop van de tijd.

- Vlaamse ongekleurde reeks (1946-1959)
- Blauwe reeks (1952-1957)
- Hollandse ongekleurde reeks (1953-1959)
- Vlaamse tweekleurenreeks (1959-1964)
- Hollandse tweekleurenreeks (1959-1964)
- Gezamenlijke tweekleurenreeks (1964-1966)
- Vierkleurenreeks (1967-heden)
- Strip Klassiek Reeks (1981-1984)
- Rode Klassiek Reeks (1993-1999)
- Pocket Reeks (2007-2014)
- Suske en Wiske Classics (2017-heden)

Paul Geerts

In 1971, nadat Paul Geerts drie jaar in het tekenteam van Vandersteen had gewerkt, vatte Paul Geerts het idee op een eigen stripverhaal te schrijven voor het Duits weekblad Stern. Vandersteen, die van diens toekomstplannen had gehoord, vroeg hem hierop of hij Suske en Wiske later van hem zou willen overnemen. Geerts stemde toe; *De gekke gokker* (1971) was het eerste verhaal waarvan het scenario helemaal van de hand van Geerts was, met enkele kleine aanpassingen door Vandersteen.

In 1972 kreeg Geerts de volledige artistieke eindverantwoordelijkheid voor de Suske en Wiske-strip, als Vandersteens opvolger. Vandersteen stelde aan de voortzetting van de reeks door Geerts enkele strenge voorwaarden: de geest en filosofie die altijd al achter de verhalen schuilging moesten hetzelfde blijven, de karakters van de hoofdpersonages mochten niet veranderen en de verhalen moesten altijd in een positieve sfeer blijven eindigen. Vanaf 1974 nam Paul Geerts de hele reeks Suske en Wiske als scenarioschrijver en tekenaar van Vandersteen over.

Ondanks de overname bleef Vandersteen zelf ook in de tijd hierna in meer of mindere mate bij de strip betrokken. Hij werkte zelf ook nog de scenario's van enkele verhalen uit. Zo zijn de scenario's van *De vinnige Viking* (1976), *Het Bretoense broertje* (1983), *De ruige regen* (1985), *De eenzame eenhoorn* (1988) en ten slotte *De wervelende waterzak* (1988) nog door Vandersteen geschreven. Van die laatste twee albums verzorgde hij bovendien het tekenwerk en bij *De ruige regen* ging hij over de ruwe schetsen. Van de andere albums in dit lijstje was Geerts de tekenaar. Zodoende is *De wervelende waterzak* het laatste Suske en Wiske-album waar Vandersteen nog in eigen persoon aan meegewerkt heeft.

In augustus 1990 overleed Vandersteen. Op alle Suske en Wiske-albums is echter sindsdien Vandersteens naam blijven staan, ongeacht of hij aan het verhaal in kwestie enige inbreng heeft gehad. De naam van Geerts werd pas voor het eerst vernoemd in *De krachtige krans* (1988). Vandersteen stelde bij testament een aantal voorwaarden aan voortzetting van de reeks. Zo blijven seks en drugs taboe en mogen er geen hoofdpersonen bijkomen of verdwijnen. Ook mogen de hoofdpersonen niet veranderen of verouderen, en ook een aantal bestaande situaties mogen niet veranderen; zo mogen Lambik en Sidonia bijvoorbeeld nooit huwen.

Ongeloof t.a.v. de voorwaarden die Vandersteen stelde.

Vanaf 1988 meldt zich een nieuw persoon voor Suske en Wiske. Voor de heruitgave van de Suske en Wiske-klassieker *De schat van Beersel* voor de Kredietbank, tekent een zekere Marc Verhaegen een vier pagina's tellend stripje, geheel in de stijl van de Blauwe Reeks. Dit kwam onder de aandacht van Paul Geerts en Willy Vandersteen, die het werk zeer waardeerden. Hij werd hierna gevraagd om mee te gaan werken aan Suske en Wiske. Eerst schreef Marc Verhaegen een aantal korte verhalen, in 1992 zijn eerste lange verhaal: *De krakende carcass*. Eind 1999 (sinds het album *Het verdronken land*) nam Verhaegen de tekenen definitief van Paul Geerts over als vaste tekenaar/scenarist van Suske en Wiske. Hoewel in de eerste albums die hij maakte nog steeds de naam 'Paul Geerts' bleef staan omdat Verhaegen werknemer was van de Studio Vandersteen. In totaal schreef en tekende Verhaegen 32 lange verhalen van Suske en Wiske en werkte hij aan 65 verhalen mee. Verder tekende en schreef hij dertien kortverhalen en maakte hij tal van publicitaire tekeningen van Suske en Wiske. Pas vanaf de officiële overname in 2002 werd Verhaegen's naam in de albums vermeld in de plaats van die van Geerts.

Marc Verhaegen

ECU-brief Nederland 1997.

Dan op 25 februari 2005, als een donderslag bij heldere hemel, werd via een persbericht kenbaar gemaakt dat Verhaegen per direct stopte als hoofdtekenaar van Studio Vandersteen. De Studio wilde dat een team zou gaan werken aan de verhalen van Suske en Wiske, omdat het te veel was geworden voor één persoon. Omdat Verhaegen zich niet kon vinden in het werken in een team, werd de samenwerking tussen Studio Vandersteen en hem beëindigd. Een dag later werd bekend dat Verhaegen mede werd ontslagen omdat de erfgenamen van Willy Vandersteen zich niet konden vinden in de onderwerpkeuze van Verhaegen. De aanleiding was dat hij het plan had opgevat om Auschwitz als thema in een verhaal te verwerken, maar dit viel bij de overige medewerkers in slechte aarde. *De formidabele fantast* was Verhaegens laatste contributie.

Sinds Verhaegen niet meer bij de productie van de verhalen is betrokken, wordt het werk in teamverband gedaan door Studio Vandersteen zelf. Peter Van Gucht als hoofdscenarist en Luc Morjaeu staan daarbij aan het hoofd van het tekenteam. Van Gucht had zich daarvoor reeds bewezen als scenarist van diverse kortverhalen. Hij verzorgde ook al het scenario van *De vliegende fluit*, waar Verhaegen nog de tekenaar van was. Morjaeu daarentegen kwam nieuw over naar Studio Vandersteen nadat Verhaegen vertrokken was. Zo ontstond een tekenteam onder leiding van Morjaeu en een scenarioteam onder leiding van Van Gucht.

De omslag van de albums werd opnieuw drastisch vernieuwd in de zomer van 2007. Studio Vandersteen nam afstand van de aloude rode kaft met in het midden een tekening die het hoofdthema van het verhaal uitbeeldt. Vanaf nu vulde de tekening de hele voorkant. Dit werd voor het eerst gedaan bij de albumuitgave van *De curieuze neuzen*.

Duostamp-uitgifte België 2006.

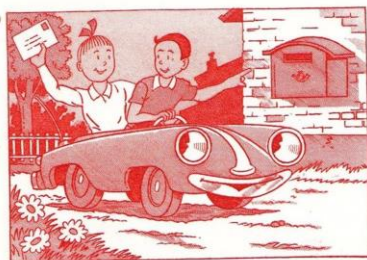
Om de lezers te laten wennen aan de nieuwe vormgeving, koos de studio voor een mapje dat om het album werd geschoven. Het mapje zelf heette *De magnifieke metamorfose* en hierop was de traditionele rode kleur nog wel aanwezig. Daarnaast werden ook de afbeeldingen zelf van alle individuele albums door

Morjaeu hertekend in de nu gangbare tekenstijl. De metamorfose had tot gevolg dat de verhalen van vóór 1967, waarvan de kaft bij de overgang van de tweekleuren- naar de vierkleurenreeks ook al opnieuw was getekend, nu voor de tweede keer van een hertekende kaft werden voorzien. In 2008 kwamen alle albums met de nieuwe cover op de markt.

JEUGDFILATELIE
1987

Design & Printwerk
by S.A. Campo-Rodan N.V.
Brussels - Antwerp

PHILATELIE DE LA JEUNESSE

F.D.C.
P. 838

NU BIJ

CARTRIDGE NAVULSTATION

GELEEN-SITTARD

BEDRUKKEN

VAN ALLE TEXTIEL

T-SHIRTS

POLO'S

JASSEN

STATIONSPLEIN 2

6166CA GELEEN

046-4230066

INFO@CARTRIDGENAVULSTATION.NL

Maar nu naar onze hoofdpersonages binnen de Suske en Wiske reeksen.

Suske – Een verre nazaat van Sus Antigoon, die eigenlijk François heet. Oorspronkelijk woonde hij op het eiland Amoras, maar tante Sidonia adopteerde hem in haar gezin. Bij zijn introductie in de strip is hij een schaars geklede woesteling, die volledig uit zijn vel springt wanneer iemand "Seefhoek vooruit" roept (bij latere herdrukken van *Het eiland Amoras* is dit veranderd in "Antigoon vooruit"). In vrijwel alle andere verhalen is hij een doorsnee jongen zonder kleurrijk karakter. Hij is echter wel moedig, idealistisch, trouw, meestal intelligent en ook tamelijk sterk.

Wiske – Een meisje dat eigenlijk Louise heet. Ze wordt door haar tante Sidonia opgevoed, wie haar ouders zijn of wat daarmee is gebeurd wordt in de verhalen nergens duidelijk. Wiske is intelligent, maar ook nieuwsgierig, jaloers en soms ijdel. Toch kan ze wanneer het moet deze gebreken ook opzij zetten en haar goede hart tonen.

Schanulleke – Een lappenpopje waar Wiske zielsveel van houdt. Aanvankelijk heette ze in België Schalulleke en in Nederland Schabolleke. Haar huidige naam kreeg ze in *De schone slaper*.

Tante Sidonia – Wiskes tante, die in veel verhalen min of meer de bijrol van adoptiemoeder van zowel Suske als Wiske vervult, maar soms (met name in de oudere verhalen) zelf ook heel actief meespeelt. Ze is een lange, magere vrouw die haar mannetje kan staan in noodsituaties. Desondanks wordt het haar soms ook te veel en krijgt ze zenuwtoevallen. Ze lijkt in sommige verhalen heimelijk verliefd op Lambik te zijn en komt daar soms gewoonlijk openlijk voor uit, zoals in *De sterrenplukkers*. Vaak krijgt ze spottende opmerkingen over haar grote voeten en haar abnormaal lange neus.

Lambik – Werd ooit door professor Barabas ingehuurd als detective en is sindsdien altijd een van de vaste hoofdpersonages gebleven. Lambik zorgt meestal voor de grappigste momenten in de strip. In Nederland heette hij aanvankelijk Lambiek. Vandersteen gaf hem aanvankelijk de naam Pukkel. De naam Lambik is afgeleid van het lambiekbier.

Suske en Wiske met Schanulleke zoals getekend in de junior versie reeks.

Jerom – Een ongelofelijk sterke man die de anderen in moeilijke situaties dankzij zijn kracht steeds uit de problemen helpt. Hij komt oorspronkelijk uit de prehistorie, maar zat ingevroren totdat hij in de 17de eeuw door de hertog Le Handru werd ontdooid. In zijn debuutverhaal *De dolle musketiers* is hij een van de vijanden van Suske, Wiske, Lambik en Sidonia. Na door Wiske tot het goede te zijn bekeerd, wordt hij meegenomen naar de 20e eeuw via de teletijdmachine. In Nederland heette Jerom vroeger Jeroen of Jeroentje.

Hierboven enkele nevenpersonages binnen de Suske en Wiske verhalen. O.a. Suske en Wiske zittend op Sus Antigoon, daaronder Krimson, daarnaast de zwarte madam en het hondje Tobias

Nevenpersonages:

Tot de meest terugkerende nevenpersonages behoren:

Professor Barabas – Een geleerde wiens merkwaardige uitvindingen in veel verhalen een belangrijke rol spelen. Zijn beroemdste en meest gebruikte uitvinding is de teletijdmachine. Naast de zes voornoemde hoofdpersonages is Barabas degene die het vaakst voorkomt in de verhalen.

Arthur – een broer van Lambik die in de jungle woont en kan vliegen (waarschijnlijk bedoeld als parodie op Tarzan). Hij verscheen voor het eerst in *De vliegende aap*.

Krimson – De vaakst terugkerende slechterik in de reeks, hoewel hij pas relatief laat in de serie werd geïntroduceerd, in *Het rijmende paard*.

Jef Blaaskop – Een van de vaste bewoners van Amoras. Hij treedt voor het eerst op in *Het eiland Amoras* als een machtsbeluste schurk. In *De stalen bloempot* is hij bekeerd tot de goede kant en helpt dan Suske, Wiske en Lambik.

Theofiel Boemerang – Een zakelijk ingestelde buurman die iedereen allerlei dingen probeert aan te smeren. Hij verscheen voor het eerst in *De Texasrakers*.

Tobias – Een hond die Suske en Wiske geregeld bijstaat. Hij verscheen voor het eerst in *Het hondenparadijs*.

Sus Antigoon – Over-over-over-overgrootvader van Suske en de ontdekker van het eiland Amoras. Hij verscheen voor het eerst in *Het eiland Amoras*.

Snoeffel & Gaffel – Twee schurken die niet vies zijn van omkoperij. Ze verschenen voor het eerst in *De gouden cirkel*.

De Van Zwollems – Annemarie van Zwollem en haar geesteszieke vader verschenen voor het eerst in *Het sprekende testament*.

De Zwarte Madam – Een blonde heks die spreekt met een Frans accent. Ze verscheen voor het eerst in *De zwarte madam*.

Meens Dranken

HÉT ADRES VOOR AL U; WIJNEN-GEDISTILLEERD
BIEREN EN FRISDRANKEN VERHUUR VAN TAPINSTALLATIES
RELATIEGESCHENKEN

ZUIDHOF 33 GELEEN
TEL. (046) 4755221 - Privé (046) 4434678

Het adres voor modische- en comfortabele
dames- en herenschoenen

REITZ
SCHOENMODE

Geleen
Salmstraat 38
046-4751771

Tegen inlevering van deze advertentie ontvangt u 10% korting
(m.u.v. aanbiedingen)

Inspiratiebronnen

Veel van de plots zijn gebaseerd op historische feiten. Voorts is er inspiratie geput uit allerlei grote literaire werken, bekende sprookjes, mythen en soms ook de Bijbel. In de periode 1949-1953 haalde Vandersteen zijn inspiratie vooral uit de klassieke mythologie, diverse bekende sagen en bekende romans. Zo zijn in *De mottenvanger* bijvoorbeeld veel elementen uit de klassieke Griekse mythologie verwerkt. *Het bevroren vuur* bevat overwegend sprookjeselementen en speelt zich daarnaast af in het tijdperk van de Noormannen. *De ringelingschat* is mede gebaseerd op Wagners Der Ring des Nibelungen en *De dolle musketiers* is gebaseerd op Alexandre Dumas' roman De drie musketiers.

Tussen 1953 en 1959 putte Vandersteen voor de verhalen nauwelijks uit klassieke literatuur. Een uitzondering hierop vormt *De straatridder*, dat is gebaseerd op de klassieker Don Quichot van Miguel de Cervantes. In de latere verhalen komen elementen uit klassieke literatuur weer af en toe terug en in een enkel geval ook de Bijbel. Zo is *De junglebloem* (1969) een gedeeltelijke hervertelling van The Jungle Book van Rudyard Kipling. *De kale kapper* (1972) bevat elementen van het Bijbelse verhaal van Simson en *Het dreigende ding* (1984) is mede gebaseerd op de roman Een hond van Vlaanderen van Marie Louise de la Ramée.

Briefkaart n.a.v. 50 jaar Suske en Wiske in 1995.

Een trend die zich vooral in de latere verhalen manifesteert is het sterk inhaken op populaire zaken en cult. Allerlei bekende films en televisieseries hebben door de jaren heen een inspiratiebron gevormd voor bepaalde Suske en Wiske-verhalen. Zo was *Wattman* (1967) een allusie op de destijds populaire superheldenstrip Batman. *De Texasrakers* (1959) was gebaseerd op de Tales of the Texas Rangers. *Jeromba de Griek* (1966) werd geïnspireerd door de film Zorba de Griek. *Robotkop* (1996), een verhaal van Paul Geerts, werd geïnspireerd door Paul Verhoevens actiefilm RoboCop.

Bekende kunstenaars en/of hun kunstwerken komen geregeld aan bod, zoals Peter Paul Rubens (*De raap van Rubens*), Jheronimus Bosch (*De bibberende Bosch*), Mozart (*Het wonderse Wolfje*), Rembrandt van Rijn (*De nachtwachtbrigade*), Antoon van Dyck (*Het rijmende paard*), Vincent van Gogh (*De kleurenkladder*), M.C. Escher, Magritte en Salvador Dali (*De kunstkraker*). Als inspiratie voor *De koning drinkt* en *De dulle griet* dienden schilderijen met dezelfde naam van Jacob Jordaens en Pieter Breughel de Oude.

Situering

De meeste Suske en Wiske-verhalen spelen zich in het heden en op een duidelijk omschreven plaats af. Zo zijn heel wat avonturen gesitueerd in het thuisland van de strip, België. Een aantal verhalen spelen zich af in Nederland (*De Efteling-elfjes*, *De woelige wadden*). Verder komen de hoofdpersonen geregeld op allerlei andere plaatsen binnen en buiten Europa. Soms reizen ze naar het Verre Oosten, zo onder meer in een aantal verhalen die eind jaren 50 en begin jaren 60 uitkwamen.

Heel geregeld duiken er echter ook fictieve landen en plaatsen op (Chocowakije, Amoras, Bazaria, Kommersbonten). Enkele verhalen spelen zich gedeeltelijk af op een, fictieve, exoplaneet (bijv. *De amoureuze amazone* en *De eenzame eenhoorn*).

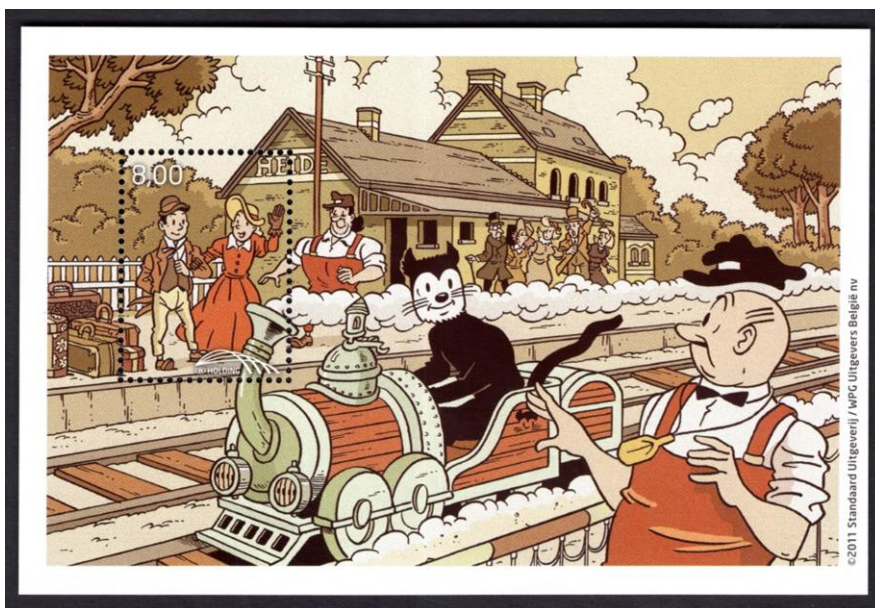
Postzegelboekje naar het verhaal "De Texasrakers".

Het eiland Amoras wordt daarbij weliswaar als een fictief land gepresenteerd, maar staat in feite model voor Antwerpen.

Maatschappelijke thema's

Eigentijdse zaken worden geregeld als thema in de plots verwerkt. In de beginjaren verwees Vandersteen met name naar de Belgische politieke actualiteit van dat moment. Sommige verhalen zoals *De stalen bloempot* en *Lambiorix* bevatten uitdrukkelijke verwijzingen naar de Koningskwestie. Omdat deze formule in een strip die dagelijks in de krant stond natuurlijk veel beter werkte dan in de albumversies, verdween dit aspect geleidelijk aan uit de reeks. De verhalen die uitkwamen de jaren 60 en 70 bevatten geregeld gedateerde verwijzingen naar de hippiecultuur en de Koude Oorlog.

De verhaalthema's waren aanvankelijk vooral gericht op Vlaanderen. Naarmate de stripreeks ook in Nederland steeds bekender en populairder werd, werd hier in de verhalen op ingehaakt doordat de thema's geleidelijk aan meer op Nederland werden georiënteerd. Vaak werd er gewerkt met stereotiepe grappen rond de "luie ambtenaar", "inhalige belastinginspecteur", de "leugenachtige politicus", de "domme politieagent" en de hippie die zich niet wast.

*De koddige kater, afgebeeld binnen een historische gebeurtenis,
de eerste stoomtrein van de Belgische spoorwegen?!*

Waarden, normen en deugden waren al vanaf het allereerste begin in de serie aanwezig, maar naarmate de reeks langer liep werden ze steeds nadrukkelijker in de plots verwerkt. Vanaf de jaren 70 kwam in de verhalen de nadruk steeds meer op maatschappelijke en sociale kwesties te liggen. Zaken als milieuverontreiniging en -activisme, generatieconflicten en opvoedingsproblemen kwamen aan bod, evenals bedreigde diersoorten en vooral ook oorlog.

Tijdens de jaren 90 keerde het politieke element weer af en toe terug, bijvoorbeeld in *De koeiencommissie* en *De rebelse Reinaert*. De apartheid komt aan de orde in *Kaapse kaalkoppen*. In de verhalen wordt geregeld de boodschap

uitgedragen dat de rijke westerling beter hulp kan bieden aan de allerarmsten op de wereld, in plaats van geld te verdienen met de wapenhandel voor bloedige oorlogen.

Een groot aantal van de verhalen speelt zich af in het verleden. Met name de verhalen die oorspronkelijk in de blauwe reeks verschenen, zijn gesitueerd in echt bestaande plaatsen in een bepaalde historische periode. Ook de gebeurtenissen die hier worden beschreven hebben vaak geheel of gedeeltelijk echt plaatsgehad. Daarbij is de strip zeker niet alleen maar lovend over de geschiedenis. Zwarte bladzijden zoals de Tachtigjarige Oorlog (*Het Spaanse Spook*), kinderarbeid (*De hellegathonden*) en onderdrukking van het gewone volk (*De gladde glipper*, *De ringelingschat*, *Het geheim der gladiatoren*, *Het drijvende dorp*, *De eenzame eenhoorn...*) worden net zo goed aangekaart. In *Het Spaanse spook* (het eerste verhaal in de blauwe reeks) vechten Suske, Wiske en Lambik samen met de Geuzen tegen de Spaanse bezetting. In de oorspronkelijke versie van *De stalen bloempot* sprak Suske zich nogal fel uit voor de bouw van een kathedraal op Amoras, volgens de "geest van het volk dat naar Vlaamse tradities streeft". In *Het gouden paard* zijn Suske, Wiske en Lambik daarentegen op de hand van de Spaanse conquistadores onder leiding van Hernán Cortés.

Veel Suske en Wiske-verhalen ontstaan uit dagelijkse situaties die meestal uitmondten in meer fantasierijke tot zelfs absurde plots. Magie is een sterk ingrediënt in de reeks en spoken, tovenaars, heksen, draken, duivels, legendes, betoverde dieren.

Tijdreizen

Een belangrijk thema in de verhalen is al vanaf het allereerste begin van de strip het tijdreizen, met name naar een bepaalde periode in het verleden. Via professor Barabas' teletijdmachine reizen de figuren regelmatig terug (of vooruit) in de tijd.

De teletijdmachine speelde aanvankelijk nog geen heel belangrijke rol. In veel verhalen uit de jaren 50 komen de hoofdfiguren op andere manieren in het verleden. De tijdmachine duikt voor het eerst op in *Op het eiland Amoras* (1946), maar dient dan alleen nog om beelden uit het verleden te halen. De eerste maal dat ze daadwerkelijk wordt gebruikt om de hoofdpersonages naar het verleden te doen reizen is in *De tuftufclub* (1951). Intussen waren er reeds meerdere verhalen in het soms verre verleden gesitueerd, zoals *De mottenvanger* (1949), *Lambiorix* (1950) en *Het Spaanse spook* (1950). In *De ringelingschat* (1951) is het Vadertje Tijd die de hoofdpersonen naar het verleden stuurt. In *De Tartaarse helm* (1953) en *De schat van Beersel* (1953) worden Suske, Wiske en Lambik door de hypnotiseur Priem naar het verleden gebracht en in *De duistere diamant* (1958) komt de teletijdmachine wel voor, maar de hoofdpersonen reizen hier terug naar het heden met behulp van een magische armband.

Naast de teletijdmachine, hiernaast in het blok afgebeeld als derde zegel tweede kolom, en hieronder in de teletbrief van Nederland als het bekende kadertje uit de strip de “Flits”,

komen nog enkele uitvindingen regelmatig terug in de verhalen. Bekend zijn:

Gyronef – de helikopter.

Terranef - Voertuig waarmee men ondergronds kan reizen.

Klankentapper - Apparaat dat geluid van bijvoorbeeld planten omzet in taal.

Ruimtekruiser - Een ruimteschip waarmee men de ruimte in kan reizen.

Teletransfor - Een apparaat waarmee beelden van schilderijen tot leven kunnen komen.

De ijzeren schelvis - Een bathyscaaf.

En Vitamitje - Klein autootje waar Suske en Wiske soms mee rondtoeren, gebruikt menselijk voedsel als brandstof.

Vaste formules

Met name Vandersteen verving soms hele plaatjes door enkel een stuk tekst, waarin de gebeurtenissen die zich tussen het laatste plaatje ervoor en het eerste erna afspelen worden beschreven.

In de verhalen zelf wordt af en toe expliciet verwezen naar het feit dat het om een strip gaat. De hoofdpersonages zijn zich op zulke momenten zelf bewust van het feit dat ze getekend en volledig worden aangestuurd. Vandersteen tekende zichzelf soms ook in de verhalen (bijvoorbeeld in *De sterrenplukkers* en *Het gouden paard*), als degene die van bovenaf moet ingrijpen om een situatie op te lossen. Dit valt onder het zogenaamde 'doorbreken van de vierde wand' of 'vierde muur'.

Een motief dat vooral in de verhalen die dateren uit de jaren 50 veel voorkomt is de aanwezigheid van een geheimzinnige, maar in het verhaal wel belangrijke bijfiguur wiens gezicht gedurende een groot deel van het verhaal buiten beeld blijft. Hij draagt bijvoorbeeld een allesbedekkende kap of mantel. Pas aan het eind van het verhaal wordt de identiteit van dit onbekende personage vrijgegeven.

Taal

In de beginjaren was de strip nog vrij volks van aard: de personages spraken Antwerps, dat in 1963 het veld moest ruimen voor Standaardnederlands. Omdat zoveel mensen de strips lazen werd het noodzakelijk het taalgebruik in het algemeen Nederlands te laten verlopen, zodat er geen aparte versies voor Vlaanderen en Nederland meer hoefden te worden gemaakt. Bovendien paste het 'afschaffen' van het Antwerps in de tijdgeest van de jaren 60, toen dialect als een obstakel in de strijd tegen Franse invloed werd gezien.

Tekenstijl en inkleuring

De basistekenstijl is in de loop der jaren een aantal keer sterk veranderd, onder als gevolg van het feit dat er tot nu toe zeker vijf hoofdtekenaars (Vandersteen, Geerts,

Verhaegen, Morjaeu en Van Gucht) met de serie bezig zijn geweest. Vandersteen had, toen zijn strip steeds succesvoller werd, zelf zijn tekenstijl al wat aangepast, onder meer door de personages een minder volks uiterlijk te geven. Vanaf begin jaren 60 werd er een nieuwe, aanzienlijk strakkere tekenstijl gehanteerd, die onder Paul Geerts tot eind jaren 80 werd voortgezet.

Gaandeweg werd de reeks getekend met de typische kenmerken van de klare lijn. De oorspronkelijke tekenstijl van Vandersteen was daarentegen veel volks en lossier uit de pols. Zo had Wiske in de allereerste verhalen nog een peervormig hoofdje, dat later in een ei is veranderd. Tante Sidonia droeg in het begin een klein zwart hoedje met spelden. Ook Suske en Lambik hadden in de eerste paar verhalen waarin ze meededen nog een heel ander uiterlijk. Met name het hoofd en aapachtige voorkomen van Jerom in de eerste paar verhalen waarin hij optrad, werden later geretoucheerd tot de latere, "beschaafde" versie. Ook het gezicht van Sidonia is bij de latere heruitgaven in de vierkleurenreeks veelal strakker en vastomlijnder gemaakt, in overeenstemming met de inmiddels gangbaar geworden tekenstijl.

In de jaren 70 droegen Suske en Wiske al bruine olifantenpijpenbroeken, maar in de jaren 2000 werd tevens op de albumachterkanten hun traditionele kledij aangepast. Het verhaal *Amber* (1999) was het eerste waarin Wiske niet meer haar bekende witte jurkje draagt, maar een hanenkam en bijpassende kleding. Ook de kleding van Suske wordt aangepast, zo vervuult hij zijn vertrouwde zwarte broek voor een legerbroek. Toen Wiske in *De koeiencommissie* (december 2001) een naveltruitje en een zwarte minirok kreeg, kwamen er luide protesten van de lezers, waaraan door de tekenaars gehoor werd gegeven. Sinds het verhaal *De blote Belg* (2002) droeg Wiske weer een witte jurk, maar nu zonder mouwen. In *De primitieve paljassen* (2006) kregen Suske en Wiske hun

traditionele kleding weer bijna helemaal terug. Wiskes jurk had nu opnieuw mouwen, hoewel iets korter dan voorheen.

In mei 2017 werd er weer een nieuwe make-over doorgevoerd: vanaf *De planeetvreter* kregen Suske en Wiske, zoals Studio Vandersteen het noemde, een eigentijdse vorm. Het tweetal kreeg een aangepaste haardracht. Wiske kreeg verder borsten, net als Sidonia. Reden voor de aanpassingen waren de dalende verkoopcijfers. Vanaf *De planeetvreter* werden de albums bovendien in A4-formaat uitgegeven. Volgens Studio Vandersteen kwamen de tekeningen daardoor beter tot hun recht.

Bij een nieuwe make-over in 2017 werd onder meer de kleding van de hoofdpersonages opnieuw aangepast. Vanaf *De planeetvreter* is het rode shirt van Suske vervangen door een wit shirt met daaroverheen een hoodie met capuchon. Ook draagt hij nu een skinny jeans en gympen. Wiskes jurk is strakker gesneden en ze draagt laarsjes. Ook in de spin-off *Amoras* met een volwassen Suske en Wiske en in de juniorreeks werden de gestalten aangepast.

De sfeer en beschreven situaties zijn in de latere verhalen dus steeds drastischer gaan afwijken van de oorspronkelijke Vandersteen-reeks, een evolutie die wel is aangeduid als het begin van de neergang in kwaliteit. Anderen vinden dat de reeks, naast het oorspronkelijke karakter, ook veel van haar humor en spanning verloor nadat Vandersteen de strip definitief had doorgespeeld aan zijn medewerkers. Veel van de oorspronkelijk door Vandersteen bedachte grappen zijn later herhaaldelijk opnieuw gebruikt. Toch bevatten ook de eerste tientallen verhalen die na de overname door Paul Geerts in 1972 zijn verschenen nog af en toe grappen of ideeën die door Vandersteen zelf waren bedacht. De terugloop in kwaliteit zou volgens sommige critici reeds eind jaren 50 zijn begonnen, met de geleidelijk veranderende tekenstijl en verhalen als *De Texasrakers*. Men had het idee dat Vandersteen de serie rond deze tijd veel te gemakkelijk uit handen had gegeven. *De raap van Rubens* (1977), waarvan Vandersteen in een interview aangaf er zelf enige actieve inbreng in te hebben gehad, is wel genoemd als voorbeeld van een verhaal dat kwalitatief uitstak boven de meeste overige Suske en Wiske-verhalen uit de jaren 70.

Paul Geerts kreeg tijdens zijn carrière als hoofdauteur van de Suske en Wiske-verhalen vaak de kritiek dat hij de fantasie, humor en originaliteit van Vandersteen ontbeerde. Dit verwijt werd later vooral aan Verhaegen gericht, die volgens sommige fans enkele

van de slechtste en meest afwijkende verhalen ooit hebben gemaakt. Verhalen van Verhaegen die volledig rond een op dat moment in zwang zijnde televisieprogramma draaiden (Big Mother), en het zelfs speciaal naar aanleiding van een gelijknamige spelprogramma op televisie geschreven *De blote Belg*, kregen heel wat kritiek te verduren. Verhaegen weerde al dit soort kritiek af met het argument dat hij met zijn tijd moest meegaan om te voorkomen dat de reeks oubollig werd; zo zou de oorspronkelijke look van Wiske de eigentijdse jeugd niet meer aanspreken. Enkele verhalen van Verhaegen werden zeer laag gewaardeerd, zoals *De ongelooflijke Thomas* en *De blote Belg*. In een interview uit 2016 toonde Geerts zich ook niet lovend over de manier waarop Verhaegen omstreeks 2000 de reeks geheel had overgenomen en voortgezet. Hij gaf ook aan dat hij alle affiniteit met de serie inmiddels had verloren.

Televisieserie

Vanaf 1955 waren er avonturen van Suske en Wiske op de Nederlandse televisie te zien. Pats' Poppenspel bracht ze op de buis.

In 1973 werd besloten om een nieuwe televisiepoppenserie te maken, gebaseerd op speciaal voor die serie te schrijven verhalen. Later zijn deze verhalen ook als albums uitgebracht en verschenen in de hoofdreeks. Het ging om *De minilotten van Kokonera*, *De gouden locomotief*, *De zingende kaars*, *De windbrekers*, *De regenboogprinses* en *Het laatste dwaallicht*; elk verhaal behalve *De minilotten van Kokonera* bestond uit vijf afleveringen van 22 minuten. De poppen waren vervaardigd door het atelier Creatuur in samenwerking met André Henderickx, een Schiedamse glazenier/ kunstenaar. Er werd voor elk figuur een aantal koppen met verschillende gezichtsuitdrukkingen gemaakt. De decors en rekvisieten kwamen op basis van gedetailleerde ontwerpen van Studio Vandersteen tot stand.

De stemmen waren van Paula Majoor (Suske), Hellen Huisman (Wiske), Henk Molenberg (Lambik), Trudi de Kat (Sidonia), Wim Wama (Jerom en Krimson) en Cees van Oyen (professor Barabas). Wim Povel die de scenario's schreef, had op de later verschenen lp de rol van verteller, hoewel in de televisieserie de verhalen door Lambik aan elkaar werden gepraat.

De serie werd geregisseerd door Patrick Lebon en de muziek was geschreven door Piet Souer. In Nederland zond de TROS de serie uit van oktober 1975 tot en met december 1976. In België werd de serie door de BRT uitgezonden in de periode oktober 1976 tot en met februari 1977. In 1984 en in de zomermaanden van 1990 werden de afleveringen herhaald.

Een opvallend verschil met de strip was dat Jerom in de poppenserie zijn ogen open had.

(Tekens)films

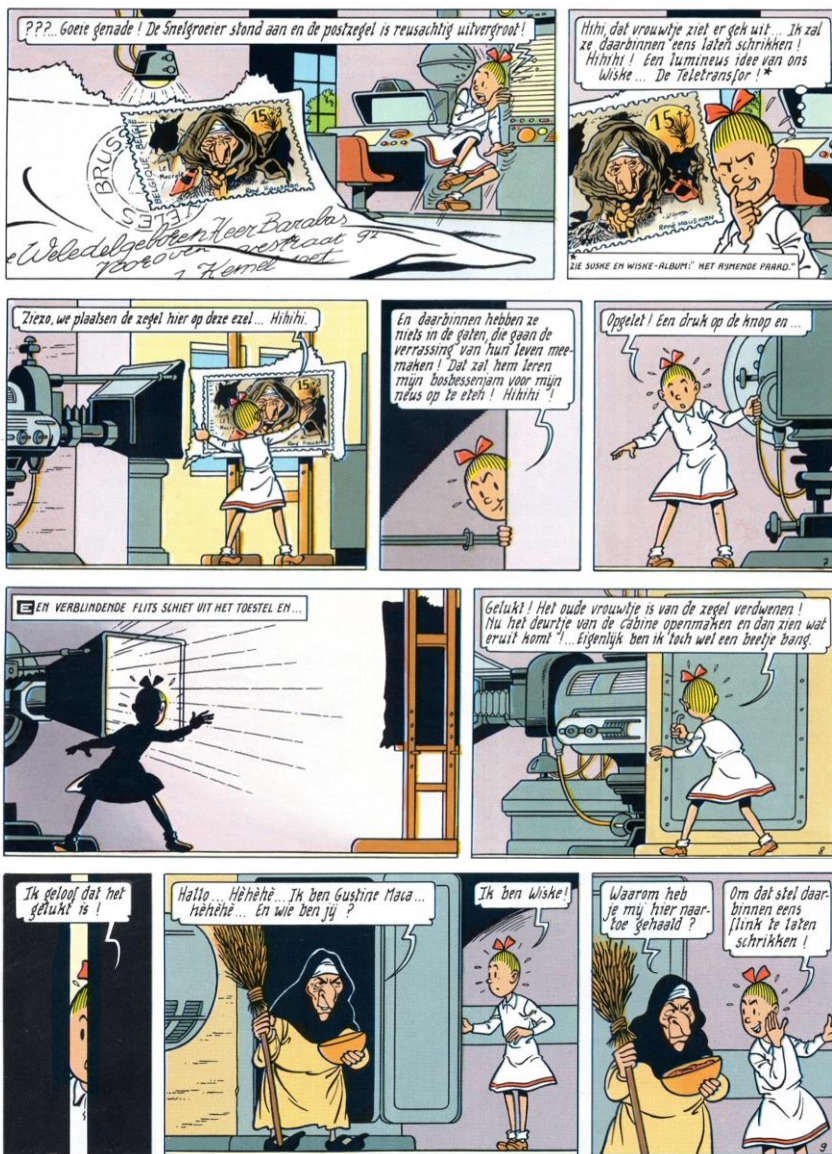
Er zijn ook meerdere tekenfilms gebaseerd op de verhalen van Suske en Wiske, gemaakt door Atelier5. Ze waren eind jaren 80 en begin jaren 90 op VTM te zien. In 2004 verscheen de speelfilm *De duistere diamant*, naar het gelijknamige verhaal. Het is de enige speelfilm tot nu toe met een Suske en Wiske-verhaal als basis. De 3D-animatiefilm van het verhaal *De Texasridders*, is in de zomer van 2009 in de bioscopen uitgekomen.

Dit jubileum jaar (2020) staan vier albums gepland om te worden uitgegeven in een hommage reeks. Geheid dat er nog velen zullen volgen want Suske en Wiske is nog altijd razend populair onder de stripliefhebbers. En met meer dan 300 titels valt er genoeg te lezen en te kijken.

En wie niet genoeg krijgt van Suske en Wiske kunnen komende zondag 29 maart naar de Suske en Wiske fandag te Nieuwegein. Op deze 33^e fandag, wedermaal georganiseerd door De Fameuze Fanclub, waarbij het nieuwe album *De preutse prinses* zal worden gepresenteerd.

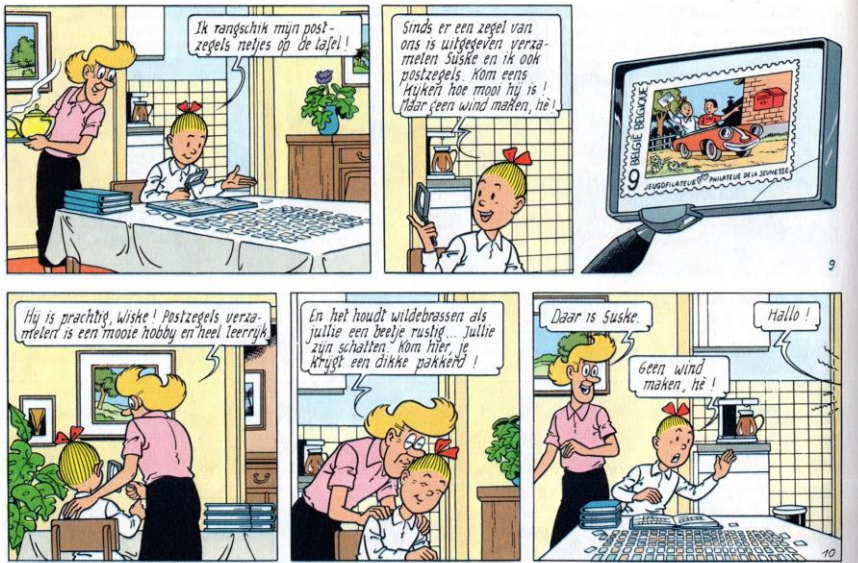
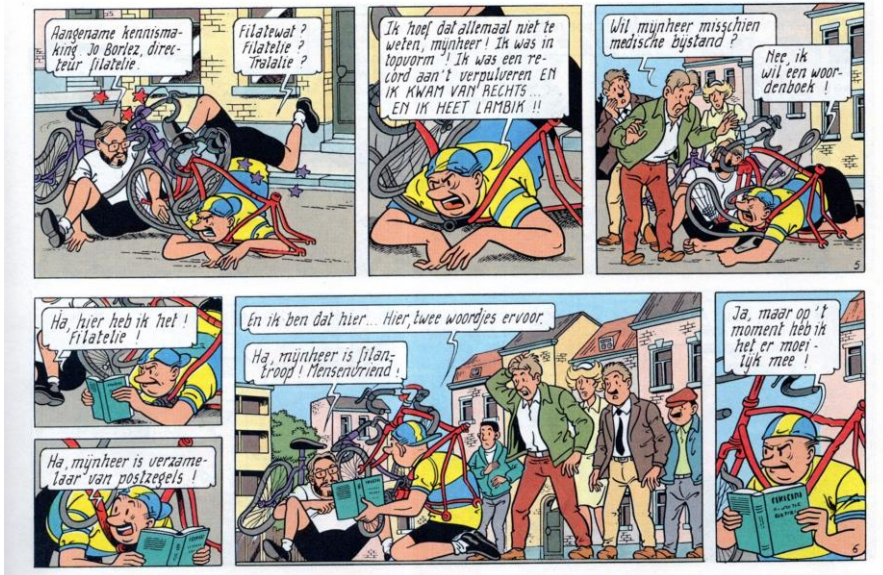

3D- verhaal "De Texasridders".

Hebben jullie op het titelblad al de voorzijde van het album gezien "Postzegels verzamelen met Suske en Wiske". Hierboven een stukje verhaal van het album, waarbij de macabere Macralles vanuit een postzegel naar onze tijd wordt geteleporteerd.

Hieronder twee fragmenten uit het album “De kleine postruiter” waar Lambik al op de eerste pagina’s van het verhaal tegen de heer Jo Borlez, directeur filatelie van het postmuseum fietst. En Lambik ontdekt wat een filatelist is. En daarna een fragment waarbij Wiske met haar postzegelverzameling bezig is. Een echte filatelist dus.....!

WAT ETEN WIJ VANDAAG ?

EEN LEKKERE PIETZA!

GEEN DIEPVRIES MAAR VERS GEMAAKT
EN ROYAAL BELEGD.

TIP: BEL EN RESERVEER TOT 15.00 UUR,
UW FAVORIETE PIETZA.

WIJ ZIJN OP MAANDAG GESLOTEN.

FROMAGERIE ZUIDHOF- ZUIDHOF 32 GELEEN
TEL: 046-4740165

Wood-Line Meubelen

Alles kan voor u op maat en naar eigen idee gemaakt worden, zowel het klassieke eiken meubel als ook het strakke eiken.

Een van onze sterkste kanten is het vervaardigen van eettafels en salontafels. Wij werken ook met andere houtsoorten bv. Kersen, noten en noem maar op.

Wilt u iets weten over onze meubelen, neem dan gerust contact met ons op.

Wood-line meubelen, Raadhuisstraat 20
6161 GD Geleen
Tel : 046-4743518
Fax : 046-4757848

Postzegelvereniging

POSTZEGELBEURS

Zondag 5 APRIL 2020

Deze is voor iedereen gratis toegankelijk.
U bent van harte welkom als u vragen heeft over
postzegels of het verzamelen van postzegels.

Van 10.00 tot 12:30 uur

Tot ziens!

KBO Gebouw Het trefcentrum

Molenstraat 42 GELEEN